

Praha:	25.01.2017	Úřad městyse Davle
Číslo jednací:	090212/2016/KUSK-DOP/Nech	Na náměstí 63
Spisová značka:	SZ_090212/2016/KUSK	252 06 Davle
Oprávněná úřední osoba:	Eva Nechmačová	
Značka:	DOP/Nech	

ROZHODNUTÍ

Veřejná vyhláška

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle § 10 a 11 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "správní řád") a odvolací orgán podle § 89 odst. 1 správního řádu, **r o z h o d l** o odvolání, které podali: pan Jiří Boudník, nar. 07.06.1957, bytem U Křížku 225, Měchenice, 252 06 Měchenice zast. JUDr. Tomášem Hemelíkem, CSc., advokátem ČAK ev.č. 883, se sídlem Lipanská 331/7, 25101 Říčany a paní Jaroslava Boudníková, nar. 21.03.1958, bytem Kosmická 754/35, Háje, 149 00 Praha 4 zast. JUDr. Tomášem Hemelíkem, CSc., advokátem ČAK ev.č. 883, se sídlem Lipanská 331/7, 25101 Říčany, proti rozhodnutí úřadu městyse Davle ze dne 30.03.2016, č.j. 373/2016, vydaného dle § 40 odst. 5 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o pozemních komunikacích"), kterým silniční správní úřad městyse Davle rozhodl o tom, že na pozemcích parcelní čísla 729/1, 978, 977 a 939 v kat.území Davle je veřejně přístupná účelová komunikace 57u, **t a k t o:**

Odvolání, které podali: pan Jiří Boudník, nar. 07.06.1957, bytem U Křížku 225, Měchenice, 252 06 Měchenice zast. JUDr. Tomášem Hemelíkem, CSc., advokátem ČAK ev.č. 883, se sídlem Lipanská 331/7, 25101 Říčany a paní Jaroslava Boudníková, nar. 21.03.1958, bytem Kosmická 754/35, Háje, 149 00 Praha 4 zast. JUDr. Tomášem Hemelíkem, CSc., advokátem ČAK ev.č. 883, se sídlem Lipanská 331/7, 25101 Říčany (dále jen „odvolatelé“), se podle § 90 odst. 5 správního řádu

zamítá,

neboť není důvodné, a napadané rozhodnutí úřadu městyse Davle ze dne 30.03.2016, č.j. 373/2016, se

potvrzuje.

Označení účastníků řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu :

- Jiří Boudník, nar. 7.6.1957, U Křížku 225, Měchenice, 252 06 Měchenice, zast. JUDr. Tomášem Hemelíkem, CSc., advokátem ČAK ev.č. 883, se sídlem Lipanská 331/7, 25101 Říčany
- Jaroslava Boudníková, nar. 21.3.1958, Kosmická 754/35, Háje, 149 00 Praha 4, zast. JUDr. Tomášem Hemelíkem, CSc., advokátem ČAK ev.č. 883, se sídlem Lipanská 331/7, 25101 Říčany
- Městys Davle, IČO: 00241156, Na Náměstí 63, 252 06 Davle
- Antonín Dobiáš, nar. 16.4.1945, Na Nivách 917, Míchle, 141 00 Praha 4 – Míchle
- Mgr. Josef Jan Novák, nar. 27.12.1962, 28.října č.p. 1268, 282 01 Český brod
- Jiří Kudrna, nar. 14.7.1958, Malenická 1766, 148 00 Praha 4
- Mgr. Bc. Miloslav Zadák, nar. 29.6.1962, Chodovická 57/2281, 193 00 Praha 9 – Horní Počernice
- Jan Trnka, nar. 16.5.1947, Rovina 45, 252 06 Davle
- Pavel Trnka, nar. 3.6.1977, Rovina 45, 252 06 Davle
- Ing. Iva Běhavá, nar. 28.9.1963, Na Vyhlídce 230, 252 06 Měchenice
- Přemysl Teska, nar. 28.6.1971, Vltavská 20, 252 06 Měchenice

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor dopravy (dále jen "odvolací orgán"), přezkoumal soulad napadených rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, se závaznými a platnými právními předpisy a posoudil úplnost dokazování z pohledu povinností uložených správnímu orgánu těmito předpisy.

Odvolací orgán z předložené spisové dokumentace zjistil následující:

Silniční správní úřad městyse Davle (dále jen „Úřad“) obdržel dne 28.02.2014 žádost těchto žadatelů:

-Antonín Dobiáš nar. 16.04.1945, bytem Na Nivách 917, Míchle, 141 00 Praha 4

-Mgr. Josef Hoskovec, nar. 27.12.1962, bytem ul. 28. října 1268, 282 01 Český Brod (nyní Mgr. Josef Jan Novák)

-Jiří Kudrna, nar. 14.07.1958, bytem Malenická 1786, 148 00 Praha 4

-Mgr. Bc. Miloslav Zadák, nar. 29.06.1962, bytem Chodovická 57/2281, 193 00 Praha 9 (dále jen "žadatelé") o vydání rozhodnutí dle § 142 odst. 1 správního řádu, zda se na pozemcích p. č. 729/1 a 978 v k. ú. Davle nachází veřejně přístupná účelová komunikace.

Dne 02.05.2014 obdržel Úřad doplnění žádosti žadatelů. Vzhledem k tomu, že doplnění bylo podepsáno jen panem Mgr. Josefem Hoskovcem bez zmocnění dalšími žadateli, považoval

Úřad toto vyjádření pouze za vyjádření pana Mgr. Josefa Hoskovce. Doplnění zmocnění nebylo ze strany Úřadu vyžádáno, neboť tato skutečnost neovlivnila rozhodnutí Úřadu.

Úřad konstatoval, že právní důvod žadatelů - vlastnictví chat přístupných jen po této komunikaci - je dostatečný pro zahájení tohoto správního řízení. Proto rozhodl o zahájení správního řízení ve výše uvedené věci.

Na základě těchto skutečností Úřad oznámil dne 06.05.2014 účastníkům zahájení správního řízení a konstatoval, že na pozemcích p.č. 729/1 a 978 v k.ú. Davle je v pasportu komunikací obce Davle vyznačena veřejná účelová komunikace 57u ve vyznačené trase s tím, že takto vyznačenou komunikací jsou dotčeny též pozemky p.č. 977 a 939 v k.ú. Davle. Úřad uvedl, že předmětnou komunikaci je třeba posuzovat jako celek, a toto účastníkům řízení oznámil. Dále v přípisu uvedl, že vydává usnesení, kterým všem účastníkům řízení sděluje, že k projednávané věci mohou podávat své návrhy a důkazy nejpozději do 26.06.2014. K vyjádřením a důkazům podaným po tomto termínu nebude přihlíženo dle § 36 odst. 1 správního řádu.

Odvolací orgán k tomuto uvedl, že účastníci řízení mohou uplatňovat návrhy důkazů nebo činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Pokud považuje správní orgán za účelné tuto lhůtu omezit, může tak učinit pouze usnesením. Usnesení je ve správním řízení formou rozhodnutí. Úřad nazval tento přípis „*Oznámení o zahájení správního řízení a usnesení o možnosti k dané věci předložit návrhy a důkazy*“, toto však není usnesení v souladu se správním řádem, jež by obsahovalo náležitosti, které usnesení obsahovat má, tj. výrok, odůvodnění a poučení.

Ohledně v pasportu komunikací obce Davle vyznačené veřejné účelové komunikace 57u odvolací orgán konstatoval, že podle § 9 odst. 4 zákona o pozemních komunikacích prováděcí právní předpis vymezí podrobnosti k péči vlastníka pozemní komunikace o dálnici, silnici a místní komunikaci, způsob jejich evidence a náležitost smlouvy o zajištění správy a údržby silnic. V návaznosti na toto zákonné zmocnění pak § 5 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“) stanoví základní pravidla pro vedení pasportu dálnic, silnic a místních komunikací. V případě vlastníků místních komunikací, tedy obcí, resp. měst, určuje pouze minimální rozsah údajů pasportu. Z uvedeného ustanovení je tedy naprosto zřejmé, že v případě obcí je dle zákona o pozemních komunikacích a vyhlášky předmětem evidence výhradně místní komunikace. Z § 7 zákona o pozemních komunikacích, který se věnuje účelovým komunikacím, nevyplývá, že by účelové komunikace měly být evidovány v pasportu pozemních komunikací, které vedou obce. Podle § 63 odst. 1 zákona 114/1992 Sb., o ochraně krajiny a přírody, ve znění pozdějších předpisů, obce vedou přehled o veřejně přístupných účelových komunikacích, stezkách a pěšinách v obvodu své územní působnosti. V tomto případě se však

nejedná o pasport komunikací, nýbrž určitý seznam účelových komunikací, který je obcí sestaven na základě oprávnění, které je však založeno právním předpisem spadající pod resort Ministerstva životního prostředí. Lze tedy uzavřít, že zákon o pozemních komunikacích ani jeho prováděcí vyhláška neumožňují obci (městu) vést pasport veřejně přístupných účelových komunikací.

Úřad obdržel dne 20.06.2014 vyjádření k zahájení správního řízení od pana Pavla Trnky a pana Jana Trnky, dne 25.06.2014 vyjádření paní Ing. Ivy Běhavé a dne 26.06.2014 vyjádření pana Jiřího Boudníka a paní Jaroslavy Boudníkové v zast. JUDr. Tomáše Hemelíka, CSc.

Následně nato vydal Úřad dne 12.08.2014 pod č.j. 993/2014 v dané věci rozhodnutí.

Odvolací orgán k tomuto uvedl, že prvoinstanční správní orgán nesplnil povinnost vyrozumět všechny účastníky písemně o skončení dokazování a současně je výslovně nepoučil o jejich právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu. Toto ustanovení upravuje základní procesní práva účastníků vyplývající z Listiny základních práv a svobod. Prvoinstanční orgán měl písemně vyrozumět všechny účastníky řízení o skončení dokazování.

Dne 13.08.2014 bylo rozhodnutí doručeno právnímu zástupci odvolatelů.

Odvolání bylo na Úřad doručeno dne 25.08.2014. Jednalo se tedy o odvolání včasné. Odvolací orgán k tomuto uvedl, že jelikož součástí spisu nejsou obálky, nelze tedy přezkoumat, kdy bylo odvolání podáno k poštovní přepravě. Pro počítání odvolací lhůty je rozhodující, kdy bylo odvolání podáno k poštovní přepravě, nikoliv kdy bylo doručeno na silniční správní úřad. V tomto případě se nepochybně jedná o dovolání včasné, ovšem v případech, kdy součástí spisu nejsou obálky a nelze tedy přezkoumat, zda odvolání bylo podáno včas, tato skutečnost jde k tíži správního orgánu, který je povinen tyto údaje evidovat. Z tohoto důvodu je pak nahlíženo na odvolání jako na odvolání včasné.

Současně byl dne 25.08.2014 na Úřad doručen dopis žadatelů, ve kterém uvádějí, že obdrželi návrh právního zástupce odvolatelů ohledně uzavření smlouvy o výpůjčce podle § 2193 a násl. občanského zákoníku, avšak návrh na uzavření této smlouvy žadatelé odmítli dopisem dne 20.08.2014.

Dne 10.09.2014 vyzval Úřad dle § 86 odst. 2 správního řádu ostatní účastníky řízení, aby se vyjádřili k podanému odvolání. Odvolací orgán k tomuto uvedl, že, že jelikož v řízení bylo od počátku doručováno veřejnou vyhláškou, tedy vyvěšováním na úřední desku, je nutné i nadále doručovat veřejnou vyhláškou. Seznámení s odvoláním na úřední desce vyvěšeno nebylo (doklad o tom ve spise chybí), ačkoliv tomu tak mělo být. Jedná se tímto o závažné pochybení prvoinstančního orgánu.

Odvolací orgán dne 21.01.2015 pod č.j. 144984/2014/KUSK-DOP/Nech odvoláním napadené rozhodnutí ze dne 12.08.2014, č.j. 993/2014 zrušil a věc vrátil prvoinstančnímu orgánu

k novému projednání. V rozhodnutí o odvolání vyslovil odvolací orgán právní názor, kterým byl Úřad při novém projednání vázán.

Úřad dne 04.01.2016 pod č.j. 6/2016 oznámil nové projednání věci na základě rozhodnutí odvolacího orgánu a vyzval účastníky řízení k doplnění důkazů a dalších návrhů.

Odvolací orgán konstatuje, že dle ustanovení § 17 správního řádu, všechny správní spisy musí být opatřeny spisovou značkou a tato spisová značka musí být nezaměnitelná. Tato skutečnost ovšem nemá vliv na zákonnost rozhodnutí.

Úřad obdržel oznámení Mgr. Josefa Hoskovce o změně jména na Mgr. Josef Jan Novák. Úřad provedl změnu jména účastníka řízení dle tohoto oznámení.

Dne 20.01.2016 Úřad obdržel stanovisko od paní Běhové a pana Tesky – ten nebyl dosud účastníkem řízení. Úřad náhledem do katastru nemovitostí zjistil, že je vlastníkem pozemků přiléhajících k předmětné komunikaci a k některým z těchto pozemků nebo k jejich částem je možný přístup pouze z této komunikace. Proto Úřad rozhodl o jeho dodatečném zařazení mezi účastníky řízení.

Úřad dále obdržel dne 01.02.2016 vyjádření odvolatelů, kteří uvedli, že návrhy na doplnění nemají a že trvají na argumentech uvedených v odvolacím řízení. V odvolání odvolatelé konstatovali, že p. Teska se k otázce cesty nevyjádřil. Úřad konstatuje, že vyjádření p. Tesky obdržel 20.01.2016, který ve svém vyjádření ztvrzuje existenci účelové komunikace 57u.

Přípisem ze dne 22.02.2016 č.j. 217/2016 oznámil Úřad, že shromážděné podklady a důkazy v řízení považuje za dostatečné a umožnil účastníkům řízení se s těmito podklady seznámit. Splnil tak svou zákonnou povinnost vyrozumět všechny účastníky písemně o skončení dokazování a poučit je o jejich právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí dle ustanovení § 36 odst. 3 správního řádu.

Dne 30.03.2016 vydal Úřad pod č.j. č.j. 373/2016 své rozhodnutí. Rozhodnutí bylo odvolatelům doručeno dne 31.03.2016.

Proti tomuto rozhodnutí podali odvolatelé dne 12.04.2016 v dané věci odvolání, jedná se o odvolání včasné.

Na základě podaného odvolání účastníků řízení prvoinstanční orgán neshledal důvod napadené rozhodnutí zrušit nebo změnit, tudíž předal spis s odvoláním odvolacímu orgánu.

Odvolací orgán se celým spisem důkladně zabýval a zjistil následující skutečnosti, které vedly k rozhodnutí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Vázán pouze námitkami uvedenými v odvolání (odvolatelé v odvolání ze dne 11.04.2016 odkazují na odvolání ze dne 19.08.2014), zjistil odvolací orgán z předložené spisové dokumentace následující:

1) Odvolání ze dne 11.04.2016: „*Ve věci již bylo jednou rozhodnuto, a to rozhodnutím úřadu Městysse Davle ze dne 12.08.2014, které bylo následně rozhodnutím KÚ Středočeského kraje - Odboru dopravy zrušeno a věc vrácena k novému projednání s tím, že se odvolací orgán meritem věci nezabýval, neboť - podle jeho názoru - se správní orgán I. stupně dopustil pochybení, která měla za následek vadné rozhodnutí. V odvolání, které jsme proti původnímu rozhodnutí podali, jsou vyjádřeny veškeré naše pochybnosti o správnosti rozhodnutí, a proto považujeme za zbytečné tyto věci opakovat a z hlediska argumentace tohoto odvolání proto odkazujeme na odvolání ze dne 19.08.2014. To činíme i proto, že správní orgán I. stupně prakticky nijak řízení nedoplnil, a proto naše námitky a naše odvolací důvody zůstávají stejné. Ze všech uvedených důvodů jsme přesvědčeni, že správní řízení před silničním správním úřadem městysse Davle nedostatečně zjistilo skutečný stav a jeho rozhodnutí není v souladu s právem a omezuje nás v našem vlastnictví bez jakékoliv náhrady“.*

Odvolací orgán k tomuto uvádí, že předchozí rozhodnutí bylo zrušeno především na základě procesních pochybení, kterých se Úřad dopustil. Ze závěru odůvodnění vyplynulo, že měl prvoinstanční správní orgán oznámit všem účastníkům řízení nové projednání věci a poučit je o jejich procesních právech, do správního spisu zanést veškeré písemnosti a listiny, které se k dané věci vztahují, též obálky. Po shromáždění podkladů pro rozhodnutí a jejich založení do správního spisu měl dát možnost všem účastníkům řízení se k těmto podkladům vyjádřit - oznámit přípisem ukončení dokazování a stanovit lhůtu k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, teprve poté vydat rozhodnutí ve věci. V souladu se správním řádem měl doručovat písemnosti dle zahájeného řízení, tedy prostřednictvím veřejné vyhlášky, veškeré písemnosti označovat tak, aby bylo možné následně přezkoumat, zda byly vyvěšeny na úřední desce, či nikoliv. Odvolací orgán konstatuje, že Úřad tyto podmínky splnil.

Ohledně náhrady odvolací orgán uvádí, že toto se řeší v soukromoprávním řízení (civilní soud), nikoliv ve správním řízení. Předmětem řízení o deklaraci veřejně přístupné účelové komunikace není stanovení, zjišťování ani určování jakékoliv náhrady.

Ohledně námitky, že správní orgán nijak řízení nedoplnil, odvolací orgán uvádí, že i judikatura konstatuje, že důkazní břemeno nese účastník řízení, který něco tvrdí, jelikož dokazování správního orgánu se omezuje pouze na zjištění (prokázání) skutkového stavu, více se tomu bude odvolací orgán věnovat v závěru tohoto rozhodnutí.

Ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu odvolací orgán uvádí, že odvolatel byl vyzván k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí, mohl se tedy seznámit s podklady

a námitku uplatnit v průběhu řízení. V rámci námitky se tedy jedná o skutečnost, která mohla být uplatněna v průběhu správního řízení. V souladu se správním řádem se k novým skutečnostem uvedeným v odvolání nebo během odvolacího řízení přihlédně jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve (§ 82 odst. 4 správního řádu).

Avšak odvolatelé nevznesli žádné námitky k průběhu řízení (nového projednání) a své námitky proti rozhodnutí nijak neupřesňují (jaké doplnění odvolatelé postrádají, s jakou námitkou se prvoinstanční orgán nevypořádal, v čem byl nedostatečně zjištěn skutečný stav). Odvolatelé v novém projednání věci neuvedli žádné nové skutečnosti a nedoložili, v čem byl nedostatečně zjištěn skutečný stav. Odvolatelé nenavrhli žádné konkrétní důkazy.

2) Odvolání ze dne 19.08.2014:

2.1) *„Jsme vlastníky pozemků parc. č. 729/1 a 978 zapsaných na LV č. 135 pro obec a kat. území Davle. Tyto pozemky jsme získali děděním po našich právních předchůdcích, kteří je drželi jako rolníci a využívali plně k zemědělské výrobě.... Pokud jde o nemovitosti, k nimž má být zřízena účelová komunikace 57u, jde o rekreační objekty postavené na pozemcích ve vlastnictví jiných vlastníků, které byly, jak napadené rozhodnutí uvádí, vybudovány ve 40. letech minulého století. Především nemůže být pravdou, že by předmětná komunikace, resp. nově zřízená komunikace, existovala již v minulosti, neboť fotodokumentace prokazující stáří cesty nebyla nalezena, a až v roce 1953 „vypadá“, že tato cesta existuje. Chaty byly postaveny na pozemku rozdílného vlastníka od nás, konkrétně pana Tesky, který se nijak k žádosti vlastníků rekreačních objektů nevyjádřil. Ostatní oslovení, tj. pan Trnka, vyslovil nesouhlas s veřejnou účelovou komunikací, ale souhlasil s tím, že v minulosti umožňoval a bude nadále umožňovat majitelům chat přístup k nim. Je pravda, že tak došlo k tomu, že i naši právní předchůdci trpěli přechod přes svůj pozemek v roce 1953 nemohli naši právní předchůdci souhlas s užíváním části svého pozemku dát, neboť v té době již neměli, kromě holého vlastnického práva, žádný z atributů, který z vlastnictví vyplývá“.*

Odvolací orgán k tomuto uvádí, že ze spisové dokumentace vyplývá, že existence této cesty je spjata zejména se vznikem chat podél této cesty. Je zřejmé, že tyto chaty vznikly převážně ve čtyřicátých nebo počátkem padesátých let (na leteckých snímcích z r. 1953 je většina těchto chat zřejmých). Vzhledem k charakteru dopravy ve čtyřicátých a padesátých letech lze oprávněně předpokládat, že cesta převážně sloužila pro pěší a jen výjimečně tudy projel povoz ať již z hlediska potřeby obhospodařovat přilehlé pozemky - stanovisko paní Běhavé nebo z hlediska potřeby některé z chat. Přístupová cesta získala svůj současný vzhled pravděpodobně v šedesátých a sedmdesátých letech 20. století s rozvojem motorizace (viz. snímek z roku 1980).

Z rozhodnutí dále vyplývá, že první nesouhlas s komunikací byl odvolateli uplatněn v roce 2007, ale tento nesouhlas se týkal nepovolené „stavby komunikace“ provedené p. Liborem Sojkou, spíše však terénních úprav provedených v místě komunikace. Tento názor úřadu potvrzuje i sám vlastník, když uvádí, že p. Sojka se zavázal „stavbu“ odstranit, což není zánik užívání části pozemku jako komunikace. Tedy za první jednoznačný nesouhlas vlastníků s předmětnou komunikací lze považovat až její částečné rozorání dne 22. 9. 2011. Na základě těchto skutečností prvoinstanční orgán konstatoval, že vlastníci resp. jejich právní předchůdci nečinili po dobu více jak 20 let nic proti existenci této komunikace. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud považuje dobu tří let (rozsudek č.j. 5 As 36/2010-204) za dobu dostatečnou pro vyjádření stanoviska vlastníků pozemků k obecnému užívání předmětných částí pozemků a že vlastníci resp. jejich právní předchůdci nevyjádřili svůj nesouhlas s užíváním částí pozemků v několikanásobně delší době, souhlas s užíváním předmětných částí pozemků jako veřejné účelové komunikace byl vysloven vlastníky konkludentně. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 76/2009 - 60 nelze takto udělený souhlas jednostranně odvolat. Proto nebylo prvoinstančním orgánem přihlédnuto k nesouhlasu vlastníků, vysloveném v jejich vyjádření.

Odvolací orgán zde konstatuje, že pokud byla cesta v minulosti využívána, i přes skutečnost, že nikdy nebyl pozemek zatížen věcným břemenem ani jiným soukromoprávním ujednáním, byl tedy užíván z titulu obecného užívání. Lze se tedy domnívat, že souhlas k užívání byl dán konkludentně, dále se tomu bude odvolací orgán věnovat v následujícím textu a odkazuje na své odůvodnění následujících bodů.

Odvolací orgán dále uvádí, že pokud byla cesta v minulosti využívána, což je ze spisové dokumentace zřejmé, byl tedy pozemek užíván z titulu obecného užívání. Není při tom ani rozhodující, jak jsou pozemky evidovány v katastru nemovitostí. Účelová komunikace, resp. pozemek, na němž je umístěna, nemusí být v katastru evidován jako pozemní komunikace. Účelové komunikace se v katastru nemovitostí neevidují jako samostatné nemovité věci – stavby. Zároveň není ani rozhodné, zda je účelová komunikace stavbou či nikoliv.

Tím, že odvolatelé odkazují v odvolání ze dne 11.04.2016 na odvolání ze dne 19.08.2014 došlo k tomu, že jelikož byl pan Teska dodatečně zařazen mezi účastníky řízení, a dne 20.01.2016 vyjádřil stanovisko, které Úřad vyhodnotil jako potvrzení existence komunikace, tato námitka je tedy již irelevantní - Úřad vyjádření pana Tesky obdržel dne 20.01.2016, a v tomto vyjádření pan Teska ztvrzuje existenci účelové komunikace 57u.

Paní Běhavá udělila souhlas s užíváním části svého pozemku p. č. 939 jako veřejné účelové komunikace a to v rozsahu rozhodnutí.

Ohledně pana Jana a Pavla Trnky ze spisové dokumentace vyplývá, že oba ve svém vyjádření sice vyjádřili nesouhlas s veřejnou účelovou komunikací, ale zároveň potvrdili, že v minulosti

umožňovali a i nadále budou po předmětné části pozemku umožňovat majitelům chat přístup k chatám. Z předmětného stanoviska vlastníků a i z ostatních dokumentů předložených v tomto řízení vyplývá, že vlastníci v minulosti nikdy nebránili užívání části svého pozemku jako veřejné účelové komunikace v rozsahu rozhodnutí. Na základě těchto skutečností prvoinstanční orgán tedy konstatoval, že těmito vlastníky byl souhlas vysloven konkludentně (vlastníci od r. 2003).

2.2) Odvolatelé namítají, že předmětná komunikace začala vznikat v této šíři a rozsahu až po roce 2000, kdy začali proti užívání jejich pozemku protestovat, a není pravdou, že nesouhlas, který písemně projevili v roce 2007, se netýkal předmětné komunikace jako takové, ale pouze „stavby“, spíše však terénních úprav provedených v místě komunikace. Z přípisu Obecnímu úřadu Davle ze dne 16.10.2007 jednoznačně vyplývá, že se na tento úřad obracejí na základě společného jednání v srpnu 2007, kde byla projednávána nepovolená stavba cesty přes jejich pozemek 729/1 v k.ú. Davle. Výslovně je zde konstatováno, že cestu bez jejich vědomí a souhlasu zřídil pan Libor Sojka. V roce 2011 skutečně částečně cestu rozorali, ale ne proto, aby zcela zabránili vlastníkům chat v přístupu k jejich nemovitostem, ale aby zabránili neustálému rozšiřování a zneužívání dalších částí pozemků v jejich vlastnictví.

Odvolatelé tvrdí, že předmětná cesta v současném rozsahu začala vznikat až po r. 2000. Toto tvrzení bylo shledáno nepravdivým a v rozporu s předchozím tvrzením odvolatelů, že současná cesta vznikla v době totality, kdy odvolatelé nemohli mít na tuto skutečnost vliv, dále s dalšími tvrzeními odvolatelů (vyjádření vlastníků Městskému úřadu Jílové u Prahy ze dne 15.12.2011 č.j.: MJuP/10927/2011), s fotodokumentací předloženou v řízení.

Ohledně námítky, že námitka proti cestě byla uplatněna již v r. 2007, bylo Úřadem opětovně konstatováno, že pan Sojka nikdy nezřídil cestu jako takovou, která existovala již před tím, pouze v určitém úseku cesty pan Sojka provedl úpravu zpevněním.

Odvolací orgán uvádí, že v případě nesouhlasu musí jít o aktivní jednání. K tomu přistoupili odvolatelé až v roce 2011, kdy částečně cestu rozorali, ale jak sami uvádějí v odvolání - ne proto, aby zcela zabránili vlastníkům chat v přístupu k jejich nemovitostem, ale aby zabránili neustálému rozšiřování a zneužívání dalších částí pozemků v jejich vlastnictví.

2.3) Odvolatelé namítají, že pokud Úřad argumentuje rozhodnutím Ústavního soudu, pak je třeba upozornit na to, že Ústavní soud zcela jednoznačně konstatoval, že právo vlastníka nemovité věci tuto věc vlastnit a užívat, může být omezeno jen ve veřejném zájmu a za náhradu. Pokud jde o omezení z hlediska veřejného práva, pak je nezbytný souhlas vlastníka. Souhlas sice může být dán konkludentně, jak vyplývá z rozsudků NSS, ale není to dle odvolatelů zcela jednoznačné, neboť podmínky k tomu, aby mohlo být konstatováno, že na

pozemcích je veřejně přístupná účelová komunikace, jsou složitější. Jde zejména o případy, kdy předmětné pozemky byly v době nesvobody užívány socialistickým sektorem. Dále odvolatelé namítají. „Argument Úřadu, že pozemky nebyly nikdy vyvlastněny, že byly vždy ve vlastnictví současných vlastníků je až farizejský, neboť ani poté, co na pozemcích určených k zemědělské výrobě zaniklo právo družstevního užívání, nemohli nijak zabránit užívání vlastníky chat. Jestliže stát potřebuje ke zřízení komunikace pozemek ve vlastnictví fyzické osoby, je jednoznačné, že by především měl pozemek vykoupit a teprve pokud vlastník nesouhlasí s navrženou cenou, je možné přistoupit k vyvlastnění. Všichni jsme byli svědky problémů, které státu vznikly při výstavbě dálnice u Hradce Králové a teprve poté, co stát uhradil požadovanou cenu, je možné ve výstavbě dálnice pokračovat. V případě odvolatelů rozhoduje stát tak, že právo užívat tuto část odejme, a to zcela bez náhrady“.

Odvolací orgán k tomuto uvádí, že ze spisové dokumentace vyplývá, že proti veřejnému užívání předmětné komunikace v minulosti nikdo nebrojil, nikdo nekladl žádné překážky, stejně tak ani právní předchůdce stávajícího vlastníka. K tomu přistoupili odvolatelé až v roce 2011, kdy částečně cestu rozorali, ale jak sami uvádějí v odvolání - ne proto, aby zcela zabránili vlastníkům chat v přístupu k jejich nemovitostem, ale aby zabránili neustálému rozšiřování a zneužívání dalších částí pozemků v jejich vlastnictví.

V duchu soudní judikatury byl dán předchozí (konkludentní) souhlas vlastníka a právního předchůdce vlastníka veřejně přístupné účelové komunikace s tím, aby byly části uvedených pozemků jako pozemní komunikace užívány. Pokud přístupu nebránili ani právní předchůdci vlastníka a vyslovili tak konkludentní souhlas, stala se účelovou komunikací za zákona a tento právní status je závazný pro všechny budoucí vlastníky pozemku. Odvolatelé o užívání věděli, a aktivně užívání nebránili.

Ohledně omezení vlastnického práva odvolací orgán uvádí, že vlastnické právo lze omezit jen ve veřejném zájmu (což je dle spisové dokumentace tento případ), a jen pokud je toto omezení v tomto zájmu nezbytné, přičemž omezení vlastnického práva musí být co nejméně zatěžující vlastníka pozemku. Lze tedy shrnout, že vlastnické právo nesmí být omezováno nad rámec toho, co je vlastník pozemku povinen strpět. Nedochozí zde k vyvlastnění předmětných částí pozemků, jak se odvolatelé domnívají, ale pouze ke ztvrzení povinnosti na základě konkludentního souhlasu strpět na předmětných částech pozemků předmětnou komunikaci. Vlastnické právo k částem pozemků dotčených předmětnou veřejnou účelovou komunikací se nemění.

Ohledně náhrady odvolací orgán odkazuje na předchozí text.

Odvolateli uváděné srovnání se „stavbou dálnice u Hradce Králové" se netýká tohoto řízení, proto odvolacímu orgánu nepřísluší se k tomu jakkoliv vyjadřovat.

2.4) „S vlastníky předmětných rekreačních objektů jednáme od roku 2011, téměř tři roky bez úspěchu. Náš pozemek je nadále bezplatně a svévolně v neomezeném rozsahu užíván, někdy jsou poškozovány i porosty na našem pozemku, kdy vlastníci rekreačních objektů tudy nejen projíždějí, ale i tady parkují, a tedy výměra případného věcného břemene není nijak ohrazena, a to přesto, že napadené rozhodnutí konstatuje, že přesné polohové určení je dáno geometrickým zaměřením. K tomu předkládáme snímek pozemkové mapy ze dne 18.08.2014, na kterém, na rozdíl od plánu, který je součástí rozhodnutí, je již vyznačena předmětná účelová komunikace, která však končí na hranici parc.č. 723 v k.ú. Davle a dále nevede. Pozitivně se ke zřízení předmětné účelové komunikace vyjádřila Ing. Iva Běhová, vlastník p.č. 939 v k.ú. Davle, ke kterému však tato účelová komunikace podle snímku pozemkové mapy nevede. Není rovněž jasné, kam by mohla účelová komunikace, po projití parc.č. 939 v k.ú. Davle, vést, když dál už jsou nemovitosti ve vlastnictví vlastníka, který má přístupovou cestu parc.č. 976. Naproti tomu, že tato vlastnice vyjádřila souhlas s předmětnou účelovou komunikací, ostatní vlastníci přilehlých pozemků, zejména parc. č. 977 v k.ú. Davle, vyjádřili nesouhlas a tvrzení, že tak učinili konkludentně, je ryze účelové. Navíc porovnáme-li nový snímek, pozemkové mapy. Je veřejná účelová komunikace zakreslena na pozemku parc. č. 728/1, kat. území Měchenice, a tedy se vůbec netýká pozemků v našem vlastnictví.“

Ohledně bezplatného a svévolného užívání pozemku odvolací orgán odkazuje na text uvedený výše.

Ohledně námítky poškozování a parkování na pozemku odvolatelů odvolací orgán uvádí, že deklaratorním rozhodnutím lze pouze konstatovat, zda se o veřejně přístupnou účelovou komunikaci jedná či nikoliv, jedná se pouze o konstatování určitého právního vztahu. Pokud je konstatováno, že účelová komunikace je veřejně přístupnou, pak se na ní vztahuje § 19 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, tedy obecné užívání. Obecné užívání pozemní komunikace však s ohledem na její uspořádání může být omezeno dopravním značením, lze též podat dle § 142 odst. 1 správního řádu žádost o vydání rozhodnutí, kde přesně se veřejně přístupná účelová komunikace nachází. Tyto skutečnosti by však byly obsahem samostatného řízení, navíc porušování parkování přísluší k řešení Policii ČR.

Tvrzení odvolatelů, že část předmětné cesty byla zanesena do katastrální mapy, je nepravdivé. To, co se odvolatelům jeví jako nový pozemek, není novým pozemkem, ale posunem mezi zdigitalizovanou (k.ú. Měchenice) a nezdigitalizovanou (k.ú. Davle) mapou. Toto bylo prvoinstančním orgánem ověřeno u příslušného katastrálního úřadu.

Ve věci námítky, že existuje komunikační propojení přes pozemek p.č. 976 v k.ú. Davle, bylo prvoinstančním orgánem konstatováno, že komunikace na tomto pozemku je od předmětné komunikace vzdálena min. 200 m, neexistuje mezi oběma těmito komunikacemi jakékoliv propojení (leží mezi nimi soukromé pozemky) a neexistuje možnost, jak tyto komunikace

propojit přes pozemky obce, kraje či státu. Kromě toho část nemovitostí (stavby č. e. 18, 23, 46, 178 a 188 část Měchenice, obec Měchenice) jsou napojeny na předmětnou komunikaci v místech, kde tato komunikace leží na pozemcích vlastníků.

Vzhledem tedy k tomu, že odvolatelé ve svém odvolání ze dne 11.04.2016 u svých tvrzení neuvádí, v čem spatřují rozpor s vydaným rozhodnutím, je možné konstatovat, že odvolatelé nenapadli obecné závěry prvoinstančního orgánu, že pro potvrzení existence veřejné účelové komunikace musí být splněny zároveň tyto tři podmínky: a) komunikace musí splňovat charakteristické rysy veřejné účelové komunikace ve smyslu věty první § 7 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích; b) musí se jednat o jedinou přístupovou komunikaci; c) k její existenci musí být dán souhlas vlastníků dotčených pozemků, a to i formou konkludentního souhlasu, přičemž nebylo shledáno, že by odvolatelé ve svém odvolání jakkoliv zpochybňovali závěry prvoinstančního orgánu, že jsou splněny první dvě podmínky (charakter komunikace, není možnost jiného přístupu).

Odvolatelé napadají pouze, že souhlas s používáním cesty jimi nebyl konkludentně udělen. Tento svůj názor opírají o tvrzení, že předmětná komunikace vznikla až po roce 2000 (do té doby se jednalo jen o pěšinu).

Odvolací orgán konstatuje, že se jedná o novou skutečnost, kterou odvolatelé mohli a tedy i měli uplatnit v průběhu správního řízení (odvolatelé se mohli a dokonce se i seznámili s podklady řízení, ze kterých v předmětné věci vyplývala jiná doba vzniku komunikace). Navíc toto tvrzení je v příkrém rozporu s tvrzeními odvolatelů uvedenými jimi dříve (ve vyjádření ke správnímu řízení uvádějí, že vzniku cesty nemohli bránit, protože vznikla v době užívání socialistickým sektorem, tedy za nesvobody, tedy před 01.01.1990 a zejména pak vyjádření odvolatelů Městskému úřadu Jílové u Prahy z 15.12.2011 č.j.: MJuP/10927/2011, kde odvolatelé uvádějí, že cesta v současném stavu vznikla v osmdesátých letech dvacátého století, kdy její vznik nemohli ovlivnit), tak s dokumentací předloženou ve správním řízení, tak i s leteckým snímkováním z let 1988 až 1989, kde předmětná cesta v současné šíři je jednoznačně vidět. Z výše uvedených důvodů bylo prvoinstančním orgánem konstatováno, že vznik předmětné komunikace v současném rozsahu před rokem 1989 považuje za nepochybně prokázaný.

Odvolací orgán závěrem konstatuje, že posouzení veřejně přístupné účelové komunikace se řídí zákonnými kritérii, tj. silniční správní orgán se před vydáním rozhodnutí, kterým deklaruje existenci veřejně přístupné účelové komunikace, musí zabývat následujícími kritérii:

1) kritéria zákonná

- zda jsou naplněny znaky pozemní komunikace uvedené v § 2 odst. 1 zákona

- o pozemních komunikacích,
 - zda jsou naplněny znaky účelové komunikace uvedené v § 7 zákona o pozemních komunikacích,
- 2) kritéria daná soudní judikaturou
- předchozí souhlas vlastníka pozemku se vznikem komunikace,
 - zajištění nutné komunikační potřeby některého z uživatelů.

Vymezení veřejně přístupné účelové komunikace dle § 7 zákona o pozemních komunikacích vychází ze tří znaků – silniční správní úřad posuzuje, zda komunikace slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí, nebo zda slouží ke spojení nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi, a v posledním případě, zda slouží k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Nemovitostí je v tomto případě myšlena jak stavba, tak pozemek.

Prvoinstanční orgán má zákonnou povinnost v souladu s § 3 správního řádu provést veškeré důkazy nezbytné pro řádné zjištění stavu věci, ve kterém řízení vede. Dokazování v rámci deklaratorního řízení dle § 142 správního řádu probíhá obdobně jako v řízení sporném a správní orgán vychází především z důkazů, které účastníci řízení navrhli.

Není to konstitutivní rozhodnutí, jedná se o deklaratorní rozhodnutí, které pouze potvrzuje (deklaruje) již existující hmotná práva a povinnosti, tj. správní orgán pouze potvrzuje, že se tam veřejně přístupná účelová komunikace nachází. Správní orgán tedy deklaruje, ale neumísťuje.

Pokud se účastník/odvolatel domnívá, že nemusí v řízení prokazovat jím tvrzené skutečnosti, pak se mýlí. Primárně je důkazní břemeno na správním orgánu (zjistit všechny skutečnosti ke stavu věci), pokud je však tvrzením účastníka řízení některý z důkazů zpochybněn, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal (srov. § 52 správního řádu). Opačný postup by v podstatě znamenal, že jakékoli tvrzení účastníka řízení musí dokazovat správní orgán, což by vedlo ke zcela absurdním situacím.

Odvolací orgán zjistil, že prvoinstanční orgán se předmětnou záležitostí zabýval a v rámci řízení se nedopustil žádných vážných pochybení. Prvoinstanční orgán zjistil skutkový stav, a z něj vyvodil logické závěry a konstatoval existenci všech zákonných znaků veřejně přístupné účelové komunikace. Odvolací orgán se s tímto ztotožnil. Z tohoto důvodu odvolací orgán předmětné rozhodnutí potvrzuje a odvolání zamítá.

Poučení

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se nelze dále odvolat podle § 91 odst. 1 správního řádu.

(otisk úředního razítka)

Eva Nechmačová

odborný referent silničního hospodářství

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů.

Vyvěšeno dne: 31.1.2017

Sejmuto dne:

Razítko, podpis orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmutí rozhodnutí.



Obdrželi

Účastníci řízení:

- Jiří Boudník, U Křížku 225, Měchenice, 252 06 Měchenice, zast. JUDr. Tomášem Hemelíkem, CSc., advokátem ČAK ev.č. 883, se sídlem Lipanská 331/7, 25101 Říčany, ID schránky: buyepvi
- Jaroslava Boudníková, Kosmická 754/35, Háje, 149 00 Praha 4, zast. JUDr. Tomášem Hemelíkem, CSc., advokátem ČAK ev.č. 883, se sídlem Lipanská 331/7, 25101 Říčany, ID schránky: buyepvi
- Antonín Dobiáš, Na Nivách 917, 141 00 Praha 4
- Mgr. Josef Jan Novák, 28. října 1268, 282 01 Český brod
- Jiří Kudrna, Malenická 1766, 148 00 Praha 4
- Mgr. Bc. Miloslav Zadák, Chodovická 2281/57, 193 00 Praha 9
- Jan Trnka, Rovina 45, 252 06 Davle
- Pavel Trnka, Rovina 45, 252 06 Davle
- Ing. Iva Běhová, Na Vyhlídce 230, 252 06 Měchenice
- Přemysl Teska, Vltavská 20, 252 06 Měchenice
- Městys Davle, IČO: 00241156, Na Náměstí 63, 252 06 Davle, ID schránky: aeybpn5 (s žádostí o vyvěšení dokumentu na úřední desce a zpětné zaslání dokumentu s potvrzením o vyvěšení po dobu 15 dní)